

תוספת שבת

זמני הדלק"נ שבת פרשת עקב
ירושלים: 6:38 מוקדם: 6:28
בני ברק: 6:53 מוקדם: 6:43
מודיעין עילית: 6:47 מוקדם: 6:37
חיפה: 6:47 מוקדם: 6:37
טבריה: 6:43 מוקדם: 6:33

שים לב!
השקיעה וזמן
הדלקת נרות
שבת מתקדמים
מידי שבוע
בכמה דקות!

מדברי רבותינו זצוק"ל ושיבדלחט"א במעלת תפילת מנחה בערש"ק וקדושת השבת

מרן גאון ישראל הגר"ד לנדו שליט"א: הנוסעים לפני שבת מחוץ לעיר בשעה מאוחרת, הם ממש מחללי שבת!

כשהייתי נוסע לזכרון יעקב פעם אחת בא הנהג קצת מאוחר אמרתי לו אני נשאר בבית. גם אם יש לו שבע ברכות בירושלים אם לא הסתדר לצאת בזמן שלא יסע, האם בגלל שמשפחתו לא יראו אותו גורמים לנהג לחלל שבת, אם אתה לא מסתדר תישאר בבית לא יקרה שום דבר יש לך חלות ויין בבית. פעם היו לי אורחים שבאו מעיר אחרת ברגע האחרון ממש, כמה דקות לפני השקיעה, אני לא מבין איך נוסעים בזמן כזה, הרי עלולה להיות תקלה, לא יכולתי להעיר להם על כך, חששתי שיעלבו. כשכעת עוסקים בענין של תוספת שבת הדבר חשוב מאד ואם אומרים שתוספת שבת תועיל גם לזה אדרבה ואדרבה, וכבר אמר החפץ חיים שחזוק בשבת השבת מברכת בכל הברכות.

באסיפת רבנים בענין תוספת שבת שהתקיימה במעונו של מרן הגאון הגדול רבי דוב לנדו שליט"א התריע ראש הישיבה שליט"א מפני תופעה קשה של יציאה מחוץ לעיר בערב שבת בשעה מאוחרת, בין הדברים אמר מרן ראש הישיבה: ידוע לי על נהג מסורתי שרוצה לשמור שבת ופעם אחת התאחר והגיע ליעד סמוך לשבת ובקש מהנוסעים שירדו בתחילת העיר כדי שיוכל לחזור לביתו בזמן והנוסעים התעקשו לנסוע עד הסוף למרות שהנהג התחנן בדמעות שרוצה לשמור שבת, איזה היתר יש לנסוע לעיר אחרת מאוחר, צריך לזעוק על כך, בחורף זה נורא ואיום, אותו נהג אמר ממש בדמעות אני רוצה לשמור שבת אבל הם לא איפשרו לי.

לקראת ימי בין הזמנים שאנשים רבים יוצאים לנפוש במקומות שונים והולכים לטייל בשבת מחוץ לישוב, יש להזהר מאוד לא לצאת מחוץ לתחום שבת, ויש לדעת שתחום שבת הוא מרחק הליכה קצר [לשיעור רבי חיים נאה 960 מטר, ולשיעור חזו"א כ-1,140 מטר] ובהליכה קצרה של כ-10 דקות אפשר להכשל ח"ו בחילול שבת של איסור יציאה מחוץ לתחום.

להלן הדברים שנשאו הרבנים שליט"א בכנס של הארגון 'ערבתם' לעוררות המודעות לתחום שבת והמכשולות המצויים בזה.

להלן מכתב גדולי ישראל על ארגון 'ערבתם', העוסק כ-10 שנים במדידת ובירור ובדיקת תחום שבת של הערים והמקומות ברחבי הארץ,

דברי מרן רשכבה"ג הגאון רבי גרשון אדלשטיין זצוק"ל

מעשה שהיה שהלכו בחורי ישיבה ברגל מבני ברק לפתח תקוה בלי עירוב תחומין, ואח"כ נודע להם שזה מחוץ לתחום, ובאו לחזו"א לשאול מה התיקון שלהם, ואמר להם החזו"א שילמדו הלכות שבת, והביאור בזה כמו שאמרו בגמרא כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, והלומד הלכות שבת כאילו מקיים שבת, ודבר מצוי שאנשים נכשלים ביציאה מחוץ לתחום, וזה דבר טוב מאוד שרוצים לפרסם הדבר, וצריכים לפרסם בכל מקום ומקום ועיר ועיר מהו התחום שבת.

דברי מרן ראש הישיבה הגאון רבי דוב לנדו שליט"א

הדברים פשוטים שצריך לדאוג מאוד לדברים האלה של תחומין שנכשלים כ"כ בזה, וכמו שסיפרו הרבנים, ולדאוג שיהיה בעז"ה תיקון לזה, ושיהיה בהצלחה רבה.

הגאון רבי צבי וובר שליט"א

חבר בד"ץ שארית ישראל ורב נוה יעקב

באנו במאמץ לבני ברק היות והציבור צריך לדעת שיש עוד הלכות שלא לומדים אותם וכמו שהזכירו מקודם את חלק ד' במשנה ברורה, ובזמן האחרון בגלל שאנשים התרגלו ללכת בשבת לנפוש בכל מיני מקומות בצפון, וכשאדם בבית שזה נוהג

בהליכה בשבת מחוץ לעיר יכולים להכשל ח"ו באיסור יציאה מחוץ לתחום שבת, והמכשול מצוי בזה מחוסר שימת לב וחסרון המודעות שבהליכה קצרה מאוד עלולים לצאת מחוץ לתחום שבת, ואף כשהולכים לעיר סמוכה.

והנה ענין קביעת התחומין הוא מקצוע גדול ומורכב, הדורש הרבה בדיקות ובירורים של המקום שקובעים את תחומו, וגם נצרך לזה ידיעה נרחבת בפרטי ההלכות, ובנוסף מומחיות רבה באופני המדידה ובכל הנדרש בזה לקביעת התחום. ובס"ד ארגון 'ערבתם' מטפל כבר כמה שנים בכל ענייני מדידת וקביעת תחום שבת בצורה יסודית, וכן בסידור והנחת עירובי תחומין בהרבה מקומות בארה"ק הנצרכים לציבור [אשר גם לזה צריך דקדוק רב במיקום ההנחה, דלפעמים מתיר העירוב רק אלפיים אמה, ופעמים מתיר עיר שלמה, ופעמים שגורם להפסד במקום אחר].

וכל זה נעשה על ידי רבנים ת"ח מובהקים הבקאים בפרטי ההלכות, ומומחים במדידת התחום ובבירור המציאות הנדרשת לקביעת התחום. ויש לכל מי שעומד לצאת חוץ למקומו לברר מקודם אצל היודעים דבר לאשורו עד היכן רשאי הוא ללכת, ואם צריך לזה הנחת עירוב תחומין והיכן.

גרשון אדלשטיין דב לנדו חיים קניבסקי יעקב הלל

הכינוס בבית מרן גאון ישראל רבי דב לנדו שליט"א ובהשתתפות מרן ראש הישיבה רבי גרשון אדלשטיין זצוק"ל, הגאון רבי יעקב הלל שליט"א, הגאון רבי צבי וובר שליט"א, הגאון רבי שבת רוזנבלט שליט"א, הגאון רבי מסעוד בן שמעון שליט"א, הגאון רבי שמואל דוד גרוס שליט"א, הגאון רבי משה שאול קליין שליט"א, הגאון רבי מנדל לובין שליט"א.

שבת הוא ידוע מה לעשות, וכאן פתאום יש לו שאלה שאין לו אותה הכל השנה, תמיד הוא היה בבני ברק בב בכל בני ברק, הוא מגיע לצפון והכל חדש, השתנה וות, וכשנוסעים לחופש אין זמן ללמוד את המשנה ברורה כל ההלכות,

ויש זכות גדולה שהתארגנו לשם שמים אברכים שעוסקים לעקוב ולבדוק את הדברים לפי המשנ"ב והחזו"א על הצד היותר טוב, ואנשים מתקשרים ומקבלים תשובות, ובס"ד כמה פעמים השתמשנו בזה. בירושלים היו ויכוחים בנוגע לתחום, וארגון ערבתם רצה שזה יהיה בסדר לכל השיטות, והניחו

עירוב באיזה מקום שבתוך קשתות שזה יסתדר לכל השיטות, אדם צריך לדעת שהוא עושה את המקסימום שהוא יכול, וזה חובתו, שאם יכול לצאת כל הדעות אפי' שספיקא דרבנן לקולא, לכתחילה אם אפשר צריך לצאת את כל הדעות, ובס"ד הם מצליחים. ונברך שיצא מהערב הזה התעוררות בכל כלל ישראל, שידעו את החשיבות של הענין, ויהיה מענה לכל אחד בכל פינה ופינה בארץ ישראל, איך להסתדר בשבת, שח"ו לא יכשל באיסור עירובין, ושיצא בס"ד הוראה לכל כלל ישראל.

דברי הגאון רבי שבת רוזנבלט שליט"א חבר בד"ץ שארית ישראל ורבה של בני ברק

בהלכות תחומין יש הרבה הלכות, ואנשים לא יודעים את זה, למשל מבני ברק לתל השומר כולם הולכים, אבל אינם יודעים שיש הבדל בין אם שבת בבני ברק והולך לתל השומר, לשבת בתל השומר והולך לבני ברק, וכן שיש הבדל בין הליכה בתחילת היום להליכה בסוף היום. באמת שחוף מלתקן ערובין צריך להעביר לתודעת הציבור ולהסביר את פרטי הדינים,

לדוגמא שבת ויו"ט אחד ליד השני ומישהו מאושפז בתל השומר, לא יודעים שיש הבדל אם הגיעו לפני השקיעה, או אחרי השקיעה, אם הוא יהיה בשקיעה בתל השומר לפעמים הוא הפסיד חצי בני ברק. ובאמת ב"ה שהוקם הארגון הזה, שחוף מהתיקון עירובין שזה דבר גדול מאד שנותנים פתרון, הוא גם מביא את הדבר לתודעת הציבור, שהתודעה היא הגורמת לצורך בפתרון.

הגאון רבי משה שאול קליין שליט"א חבר בד"ץ שבט הלוי
אני קצת מלווה את ארגון ערבתם ואני רואה את הרצינות של העוסקים בזה, הן בחלק של החישוב והבדיקה של כל מקום, שיהיה על הצד היותר טוב לפי ההלכה, והן בחלק ההלכה שהם מונחים בזה מאוד טוב, איך לחשב את העיר ואת הריבוע של העיר, ועד להיכן מותר ללכת והיכן לשים את העירוב תחומין, בכל הדברים האלה הם מאוד מונחים בזה.

אני מלווה שאלות גדולות מאוד שאנשים לא חושבים על זה, יש כאלה שנוסעים בקיץ לספסופה ליד מירון ויש שאלה האם אפשר ללכת למירון לרבי שמעון, אנשים לא חושבים שתחום שבת זה משהו מאוד קטן. אני הייתי בחוף לארץ כמה פעמים,

ויש שם אגם שאנשים עוברים אותו בהליכה מסביב, ואמרו שחלק מהאגם נמצא מחוץ לתחום, ויש עוד הרבה דוגמאות שאנשים לא שמים לב לזה. וכשיש אברכים חשובים ת"ח יראי ה' שמשקיעים בזה את הכוחות זה מכניס למודעות הציבור שצריך לשאול, ויש גם טלפון שניתן לברר כל דבר האם ניתן ללכת מכל מקום לכל מקום.

יש היום ישוב של אברכים שמתפתח בטבריה, ויש בית חולים פוריה שאינו נמצא בתוך העיר, ואמנם הוא נמצא בחלק המוניציפאלי של העיר, אבל בגדרים ההלכתיים של תחומין אינו נמצא בתוך

העיר, ויש דיון האם זה בתוך התחום או לא, והם מונחים בזה, ונתנו את הדרך והמהלך שיכולו ללכת בדרך שמותר לכולי עלמא, וזה חשוב שראש הישיבה סומך ידו עליהם, והם עושים את עבודת הקודש, ובוודאי שזה זכות גדולה וזכות הרבים תלוי בהם.

דברי הגאון רבי מנדל לובין שליט"א רב רמת אהרן

בגמ' מבואר איך שייך גר שנתגייר ואין לו שום ידיעה בהלכות שבת ובכ"ז הוא יודע הלכות תחומין לצערנו בשבת זה הפוך הרבה הלכות שבת יודעים אבל הלכות תחומין בכלל לא יודעים הכל תלוי במזל אפי' ס"ת שבהיכל בהלכות במשנ"ב אפי' ת"ח ואברכים טובים יכולים להיות בקיאים בחלק א' ב' ג' ה' ו' זה נחלת הכלל חלק ד' זה רק יחידים אולי זה תלוי שיש דברים שרגילים שהמצוות המעשיות מקיימים אותם יותר מהמצוות שהם חובת הלבבות מצוות שהם מלאכות בשבת אדם עושה מלאכה הוא יודע, אבל ללכת זה לא נתפס אצלו בפרט שתחומין זה אסור לזה ומותר לזה, כל האנשים הולכים מסביב למה שלי יהיה אסור המודעות הסתומה לא מעבירה לבנ"א שיש כאן מלאכה.

בחורים בישיבות לומדים משנ"ב יודעים הלכות שבת ובתחומין יש עם ארצות נוראה, ר"ל שמעתי סיפור שהיה חתן כלה בשבת שבע ברכות הדירה בירושלים חתונה בליל שישי שבת שבע ברכות בבני ברק ביום שישי נרדמו והתעוררו מאוחר מאד, כל השבת בבני ברק והם בירושלים, לקחו מונית גוי והתחילו לנסוע כשהגיע השקיעה עצרו באמצע הדרך בצומת שילת והתחילו ללכת ברגל עד בני ברק.

אין מודעות פשוטה שיש איסור תחומין גם אם רק עם בגדי שבת בלא טלטל שום דבר, זה מאוד מצוי שבחורים בישיבות נוסעים ולא יודעים, ובודאי צריכים ללמוד הלכות תחומין זה לא גרע משאר הלכות שבת. המודעות הפשוטה שיהיה התעוררות בציבור שיהיה הדבר נכנס שיש איסור תחומין צריך לברר את הדבר כמו כל התורה כולה שיש הרבה פרטים כמה שאצל בני תורה זה יותר חזק ככה אצל שאר עמיי ארצות וזה המטרה של ערבתם וחפץ ד' יצליח בידיהם ומלאה הארץ דעה את ד' לדעת את כל איסורי שבת.

מספר הטלפון של ארגון "ערבתם" הוא 0722-722-909,

בקו זה ניתן לקבל מענה הלכתי ומציאותי בענין, וכן להרשם לעירובי התחומין שהונחו ברחבי הארץ.

דוא"ל של ארגון 'ערבתם': a0722722909@gmail.com

נביא בזאת "הלכות תחום שבת המצויות" כדי לקיים המצוה לדרוש בהלכות שבת:

מה מגביל 'העירוב תחומין'?

י. כיון שעירוב תחומין קובע את שביתת האדם במקום הנחת העירוב, ומשם הוא מודד את האלפיים אמה של תחום שבת, נמצא שכל אדם שמניח עירוב תחומין יש לו רוח שהוא יכול ללכת לצד העירוב עוד אלפיים אמה, אך יש לו בזה גם הפסד לעניין הליכה למקום שאינו בתחום העירוב, שנאסר עליו כעת בהליכה מחמת הנחת העירוב (שו"ע סימן תח, א).

יא. דוגמא מצויה: תושב בני ברק הרוצה ללכת לרמת החייל בתל אביב, והניח עירוב תחומין בתל אביב, הרויח על ידי העירוב תחומין שיוכל ללכת לתל אביב, אמנם הפסיד הוא את חלק העיר פתח תקוה הנמצא בתחום העיר בני ברק, שלולי שהניח עירוב תחומין היה קונה שביתה בבני ברק והיה יכול ללכת אליו, וכעת שקנה שביתה בתל אביב אין לו חלק זה בעיר פתח תקוה נמצא בתחומו, ואינו יכול ללכת אליו (לענין דין ההליכה בין הערים בני ברק ופתח תקוה יש כמה נידונים).

הנחת עירוב במרחק אלפיים אמה מביתו שבישוב

יב. כיון שהמניח עירוב נחשב כשוכן במקום הנחת העירוב, נמצא שמי שהניח מחוץ לישוב שלו עירוב תחומין, אם האלפיים אמה ממקום הנחת העירוב נגמרים בתוך הישוב, אסור לו ללכת בתוך הישוב מעבר לאלפיים אמה ממקום העירוב.

יג. אמנם באופן שהיה בכניסת השבת בתוך הישוב, וגם לן בביתו שבישוב בליל שבת דעת הרמ"א (סימן תח) שנחשב לו באופן זה כל הישוב כד' אמות ומותר לו ללכת בכל הישוב, [בנוסף לתחום שיש לו מסביב למקום הנחת העירוב], ודעת השו"ע להחמיר בזה שלא מועיל מה שלן בביתו שבישוב להתיר לו ללכת בכל הישוב, ויש מהאחרונים שהחמירו בזה כמבואר במשנ"ב (סימן ת"ח בשעה"צ אות י"א).

דוגמא מצויה:

יד. אדם נסע לשבת לספסופה, ורוצה ללכת בשבת בבוקר להתפלל שחרית בציון הרשב"י במירון, עליו להניח עירוב תחומין כדי שיוכל להגיע למירון, אמנם היות והניח עירובין תחומין לכיון מירון, אין כל הישוב ספסופה נמצא בתוך התחום של "העירוב תחומין", אלא רק הקצה של ישוב ספסופה, אמנם באופן שילון בלילה בספסופה, לפי שיטת הרמ"א יחשב לו כל הישוב ספסופה כמו ד' אמות ועל ידי זה יוכל ללכת בשבת בבוקר, מכל הישוב ספסופה לקבר הרשב"י במירון.

ממה עושים 'עירוב תחומין'?

טו. לצורך עשיית 'עירוב תחומין' יש להניח במקום בו רוצים לשבות מזון בשיעור שתי סעודות. שיעור שתי סעודות משתנה לפי סוג המאכל אותו מניחים לעירוב, ולדוגמא, אם מניח 'פת' או שאר מיני מאפה לעירוב תחומין, שיעורו 8 ביצים (כשליש כיכר לחם).

טז. ניתן לערב גם בשמן זית, או שמן קנולה וכדומה, כיון שראוי לטבל בו, וכן ניתן לערב בחומץ (סינטטי או טבעי), כיון שהוא ראוי לטבל ירק המשמש למזון ב' סעודות (שו"ע סימן שפו, ו), ויש להניח שיעור רביעית שזה 150 סמ"ק לשיטת החזו"א, ו 86.4 סמ"ק לשיטת רבי חיים נאה.

(ההלכות נכתבו על ידי ערבבתם - הועד לענייני תחום שבת)

א. כתוב בתורה (שמות טז, כט) "אל יצא איש ממקומו ביום השביעי", ולמדו חז"ל שאלפיים אמה שסביב מקום שביתת האדם הם תחומו ומקומו לעניין שבת, ובהם מותר לו ללכת, אך מחוצה להם אין לו ללכת, שטח זה נקרא "תחום שבת".

ב. שיעור תחום שבת במטרים הוא: 960 מטר לשיטת רבי חיים נאה, וכ-1,140 מטר לשיטת החזו"א. יש לשים לב שלא מדובר במרחק גדול, אלא בהליכה מהירה של כ-10 דקות כבר אדם יכול לצאת מחוץ לתחום שבת. איסור יציאה מחוץ לתחום הוא בין בשבת ובין ביום טוב.

ג. יציאה מחוץ לתחום מצויה בשלושה אופנים. א. אדם יוצא לטיול קצר מסביב לעיר או מסביב למושב ויכול לצאת מחוץ לתחום. ב. אדם שהולך לעיר או למושב הסמוכים. ג. לפעמים יתכן יציאה מחוץ לתחום גם באופן שהולך בתוך המושב עצמו.

ד. כאשר אדם שוכן בתוך עיר או מושב, כל העיר והמושב נחשבים לו כמו 'ארבע אמות', ומתחילים למדוד את האלפיים אמה לכל צד מהקצה של הבית האחרון של המושב, ואף אם המקום אינו מוקף מחיצות.

ה. גם כשהולך לישוב סמוך, אסור לו להתרחק יותר מאלפיים אמה מקצה הישוב ששבת בו בכניסת שבת, ואין נחשב לו הישוב שהולך אליו כמו ד' אמות, כיון שלא שבת בו בבין השמשות של כניסת שבת, ואף שאלפיים אמה של תחומו הסתיימו באמצע המושב, אין זה מתיר ללכת בכל המושב.

דוגמא מצויה:

ו. אדם השוכן בישוב חשמונאים, ורוצה ללכת לעיר קרית ספר הסמוכה מאוד לישוב חשמונאים, האלפיים אמה שלו מסתיימים לאחר כמה רחובות מהכניסה לעיר קרית ספר, מותר לו להכנס לקרית ספר וללכת רק לרחובות אלו, ואסור לו להמשיך ולהכנס בתוך קרית ספר מעבר לאלפיים אמה מישוב חשמונאים.

מה זה 'עירוב תחומין'?

ז. מה שמותר לאדם ללכת אלפים אמה לכל צד, היינו מהמקום שבו הוא 'קנה שביתה'. באופן הרגיל אדם קונה שביתה במקום בו הוא עומד בכניסת השבת או בביתו, בדין 'עירוב תחומין' התחדש שבאפשרות האדם להעתיק את מקום שביתתו ולהעבירה מהמקום שבו הוא שוהה בכניסת שבת או מביתו ולקובעה במקום אחר, וזה על ידי שמניח מזון בכמות מסויימת (כפי שיבואר להלן) במקום זה, כשהמזון מחשיבו כמתגורר באותו המקום בכניסת שבת (שו"ע סימן תח, א).

ח. כיון שיש לאדם אלפים אמה לכל צד ממקום הנחת המזון, נמצא שיש לו אפשרות הליכה 4000 אמה (כשתי קילומטר) מהמקום ששהה בו בפועל בכניסת שבת, אלפיים אמה ממקום עמידתו עד המקום שהניח בו את העירוב, ואלפיים אמה נוספים ממקום העירוב והלאה.

ט. למזון זה קוראים 'עירוב תחומין', הסיבה לכך היא, שהוא מערב, מחבר את התחומין, דהיינו את התחום שהיה יכול ללכת בו לולי העירוב, עם התחום החדש שהוא יכול ללכת בו כעת על ידי הנחת העירוב תחומין.

בעל המאכל בעצמו אינו יכול להקנותו להולך על ידי שהוא עצמו יגביהו עבורו.

כ. דין נוסף יש בהנחת עירוב תחומין עבור אדם אחר, והוא שהאדם שהונח עירוב תחומין עבורו, צריך לדעת לפני שבת שהונח עבורו העירוב, ואף אם עירוב עבור בני ביתו, היות ועל ידי העירוב תחומין יש לאדם הפסד שהוא לא יכול ללכת לצד השני של מקום מגוריו כפי שהיה מותר לו ללכת בו מתחילה, ולכן לא אומרים כאן 'זכין לאדם שלא בפניו' (שו"ע סימן תיג, תיד).

כא. 'אין מערבין אלא לדבר מצוה', ואם הניח עירוב לדבר מצוה, יכול ללכת על סמך העירוב אף שלא לדבר מצוה, בדיעבד, גם אם הניח את העירוב תחומין שלא לדבר מצוה חל העירוב, וכתב הרמ"א דהליכה לטויל בפרדס שיש בו שמחה, גם כן מקרי דבר מצוה (שו"ע סימן תטו, א).

לביור דיני ההליכה ממקום למקום ברחבי הארץ וכן להרשמה לעירובי התחומין שהונחו על ידי 'ערבתם' ניתן להתקשר לטלפון 0722-722-909 (ההרשמה לעירוב התחומין היא לצורך זיכוי העירוב למתקשר ואינה כרוכה בתשלום, ללא הרשמה, לא מועיל העירוב תחומין).

שבת זה המתנה טובה מאוצרות הקב"ה - משלו הנפלא של המגיד רבי שלמה לוונשטיין שליט"א

ישנו משל נאה מהמגיד-מישרים הרב שלמה לוונשטיין שליט"א: כאשר אנחנו שואלים משהו 'כמה כסף יש לך בכספת?' התשובה תלויה במשיב: אם הוא עני ואביון, הוא יגיד מאה ש"ח, אם הוא בדרגה קצת יותר, יהיה לו כבר אלף ש"ח. אם נשאל מי שנקרא 'אמיד', הוא יענה שיש לו מיליון ש"ח, ואם נלך ל'מיליארדר' הוא יספר על עשר מיליארד! בכספת של מדינת ישראל הסכום יטפס עוד, חמישים מיליארד מונחים בה, ואילו בכספת של ארצות הברית, שם כבר לא ניתן לספור... בכספת של מלך מלכי המלכים, ש"לי הכסף ולי הזהב" וכסף אינו שווה ערך אצלו כלל, אמור להיות האוצר הכי יקר ושווה בעולם, ומה הוא? שבת קודש!!! "מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל".

ואגב אורחא, אם כבר אנחנו מתעסקים בכספת של הקב"ה יש שם עוד משהו, "אור הגנוז" וכבר אמרו צדיקים שמי שטועם מהשבת שבבית גנזי של הקב"ה, טועם ג"כ מה"אור הגנוז" הגנוז שם, וכבר אמר הגה"ג רבי יצחק זילברשטיין שליט"א שהראיה למי שמבין ששבת זה מתנה, הוא מי שמוסיף על השבת יותר, כי מי שמבין מבקש יותר.. מי שיש לו אוכל טעים לוקח עוד מנה... ביום השבת הקב"ה ברחמיו העצומים יורד עם כל פמליא של מעלה אלינו, אל עם ישראל, להימצא עמנו ביום הקדוש הזה, יום בו אנחנו יכולים לדבר דברינו אל המלך, מלכו של עולם, בלי שום מפריעים, ועל כן נקראת הסעודה 'סעודת המלך' (כדאיתא בזהר חדש פרשת אחרי: "בְּיוֹמָא דְּאִשְׁתְּתָא... אִם אֵינִי שְׂעִיל לְבִייתִיהּ בְּחֻדְוָא, וְיִקְבֵּל אוֹשְׁפִיזִין בְּחֻדְוָא. וְכֵן אֶתִּי שְׂכִינְתָּא וּמְלָאכִין וכו', וכן מוכח בפיוט מהאר"י הק' - אתקינו סעודתא דמלכא)

יז. כמות המאכל הנ"ל הנדרשת לעירוב תחומין היא עבור אדם אחד בלבד, באופן שמניח עירוב תחומין עבור כמה אנשים (אף עבור אשתו וילדיו) יש לו להניח שיעור זה עבור כל אחד ואחד מההולכים. לדוגמא, אם הולכים ארבעה אנשים ומניח עבורם עירוב תחומין, יש לו להניח שמן או חומץ בשיעור 4 רביעיות שזה 600 סמ"ק (לשיעור חזו"א).

פרטים שחשוב לדעת כשמניחים עירוב תחומין

יח. המאכל שמניחים עבור עירוב תחומין צריך להיות שייך לאדם שבשבילו מיועד העירוב תחומין, ואדם שהניח עירוב תחומין במאכל שאינו שלו, לא מועיל העירוב כלל, והרי זה כמי שלא הניח עירוב (שו"ע סימן תיג, א), מסיבה זו אדם שמניח עירוב תחומין עבור משהו אחר, הוא צריך מתחילה לזכות את המאכל שהוא מניח לעירוב תחומין לאדם שהוא מערב עבורו.

יט. צריך להקנות את המאכל לאדם שמערב עבורו לפי הלכות הקניינים, כגון שהאדם שעבורו מונח העירוב תחומין יגביה בעצמו את המאכל כדי לזכות בו, או שבעלי המאכל יתנו את המאכל לאדם אחר שאינו מבני הבית של בעל המאכל, שיגביה את המאכל כדי לזכותו לאדם הזקוק לו לעירוב, אבל

מתנה טובה מבית גנזי של הקב"ה, ו'שבת' שמה, ניתנה לנו מאיתו יתברך בעין יפה, כדאיתא בגמ' (שבת י:): על הפסוק "לדעת כי אני ה' מקדשכם" (שמות לא יג): "אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל - לך והודיעם". את גודל ערכה של המתנה הטובה והיקרה שניתנה לנו בחמלת ה' עלינו, מי יוכל להשיג, הרי הקב"ה בכבודו מעיד על מתנתו שהיא מתנה טובה! מחובתנו אפוא לנסות להתבונן מעט [ממה שביכולתנו להבין] במהותה של המתנה היקרה והחביבה ש'שבת' שמה. והנה פשיטא שבמתנת השבת לא קיבלנו רק יום מנוחה מעמלנו השבועי, השבת גבוהה ומרוממת מכך; ביום השבת קודש השפיע הקב"ה השפעות עצומות:

קדושת השבת, כפי שהתורה עצמה מעידה - "ויקדש אותו", שיום השבת הוא יום מלא קדושה וטהרה. הרמח"ל מבאר בספרו 'דרך ד' (חלק ד' פרק ז') שמהותם ומטרתם של כל הימים הקדושים - להשפיע שפע של קדושה על הנבראים, כדי שלא יגבר בהם החושך יותר מדי... עוד כותב הרמח"ל, שהחכמה העליונה גזרה שסדר הימים יהיה מורכב מיחידות זמן של שבעה ימים, וסוף הסיבוב יהיה בקודש, "כי יש בזה עילוי גדול גם לימי החולין, כי בהיות סוף הסיבוב וחיתומו קודש, נמצא הסיבוב כולו נתקן ומתעלה על ידי זה, עד שנמצאים כל ימות האדם מתקדשים". השל"ה הקדוש אומר שהשבת היא לב השבוע, וכשם שבריאותו של כל הגוף תלויה במצבו של הלב, כך מצבו של כל השבוע תלוי בשבת. וכ"כ בזה"ק, שבשבת הקב"ה משפיע את כל הברכה של ימות השבוע, ואח"כ היא מתחלקת לכל הימים (מרן ה'משגיח' ר' דב יפה זצוק"ל).